

Борбата

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ, ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРНИК, 20 ФЕВРУАРИ 1968 Г.

ГОДИНА XXV ● БРОЙ 22 (2369) ● ЦЕНА 2 ст.

Кореспондентски пост
на Химкомбината —
Свищов

ПОСЛЕДНИЯТ ПЕТИ МИЛИОН

Строителните работи на Химкомбината край Свищов не спират нито ден. Зимните дни не са пречка за намаляване на темповете, с които работят строители и монтажници. Групата светски специалисти, начело с инж. Герман Леонидович Орешов, които работят със земснаряд, извършваха вече насипни работи в размер на 4 000 000 куб. м пясък.

От вчера те започнаха на диването на първите кубически метри пясък от последния пет милион (огромната пясъчна възглавница трябва да обхване 5 000 000 куб. м). Благодарение на самоотвержения труд на съветските специалисти, на многобройните бригади се осигуряват широки фронтове за разгръщане на основното строителство.

В. Антонов

ОЖИВЛЕНИЕ НА ПОЛЕТО

Все по-осезателно се чувствава полът на първите пролетни дни. Непривично и напрежение овладява и карансеските кооператори. Механизаторите засяха вече първите 70 дка овес, наториха пресенствено 300 дка за съвместен и царевич. Извършиха и текущо подпоявяване на 2570 дка, които ще бъдат засети с царевича. Изкопани са и 840 куб. м нови канали, подхранени са с амониева селитра 9000 дка есенници — 4400 в Сломар, 3180 в Карансес и 1500 дка в Батак. Изкошен е на полето 619 тона оборски тор.

Ф. Филипов

КОМСОМОЛСКОТО ДРУЖЕСТВО

Ако XI конгрес на ДКМС е начало на един нов курс в дейността на младежките организации, то не може да не си даваме сметка, че това ново ще стане плът и кръв не толкова от решенията, а от живата съдържателна работа предимно в основната клетка — дружеството.

Способни ли са комсомолските дружества да се справят с една толкова отговорна и трудна задача? Не означава ли преломът в комсомолския живот преди всичко прелом в живота на дружеството?

Досега редица страни от работата не удовлетворяват. Написаните например понякога за форма само планове предвиждат по няколко безинтересни мероприятия, на които младежите откликват по два начина — или изобщо не ги посещават, или, водени от чувството за дисциплинираност, отиват напълно убедени, че ще е скучно, че няма какво да научат. В същото време младите хора живеят с поредица външния, емоционална възрастна им, с проблеми около труда, учението, бита, чувствуват нужда от сигурен, верен приятел, който да им даде съвет, да прецени постъпките им... Кой друг трябва да бъде този мъдър и същевременно разбиращ приятел, ако не малкото младежко семейство, с което умиш или работниш. Там, където това е на лице, е дало повод за увлечения младежка работа. В с. Поликранце дълго младежката организация липсеше, но ето, че се създаде театър за селото и 17 комсомолци, влюбени в това изкуство, не шадат сили, ум, време, за да пресъздават образите на герои от пиесата „Непокойна младост“ от Ст. Стоянов. Приятелите на техниката — комсомолците от дружеството на механизаторите в същото село, сега с увлечение

подготвят парад на техниката. Териториалното дружество в Полски Сеновец има хубава традиция: два пъти в месеца прави седенки. Там се говори за последните събития по света и у нас, там се танцува, момичетата ръкоделствуват. Всеки отива в клуба като на чаканна среща с добри приятели.

Малко са, по една десетка дори нямат комсомолците в по-вечето от селата в Буйновска и Бобровска община, но те са инициатори за постановката на пиеси и други прояви, те организират през миналото лято събор на мястото на боевете през Освободителната руско-турска война край с. Мария.

Хубаво в работата на комсомолските дружества има. То води до извода, че комсомолската работа — това е животът на младите хора в цялото му многообразие, това е отговор на въпросите и удивителните, които карат младия човек понякога да се лута, да търси, да личува от радост. Ясно е, че съумеет ли да превърнем комсомолското дружество в близък приятел за всеки млад човек, ще можем да твърдим, че прекаралите решения и постановки на XI конгреса на ДКМС стават дело. Първа крачка към това преобразуване на работата от практически гледище е разясняването на конгресните решения пред комсомолците. То ще стане на събирания в дружествата, които в общините следва да преминават до края на месеца, а в градовете до 15 март. Тези събирания трябва да обединят солидна платформа за бъдещата работа. Там е нужно да се очертае перспективата пред целия младежки колектив, всеки млад да види своето място в осъществяването на тази перспектива, да почувства доверието на колектива, да открие и поеме своя дял в работата на дружеството.

Група младежи в Стражица изнасят девойка, гледа се дело, оскъждат ги. Хората комментират, възмущават се. Само комсомолската организация мълчи, като че това изобщо не я засяга. А примери има и още. Млади хора грубо нарушават нормите на социалистическия морал, унижават името комсомолец, но за постъпките им никой не дири отговорност. Досега всеки навършил 14 години ставаше член на ДКМС, като не всякога се имат предвид неговите качества и държание. Една от новите постановки в Устава гласи: „Комсомолът се освобождава от онези, които не спазват устава и петият звънният комсомолец.“ Най-голямото доверие — да дава това име, се пада пак на комсомолското дружество.

Важна предпоставка за работата в едно дружество е кадровият подбор. За секретар или член на бюро е нужно не само младежът да бъде отличен в учението или труда или да отговаря на някои изкуствено издигнати в култ условия. В с. Водолей например се избира за секретар младеж с образоване, специален, който цяла година не върши нищо, но... не е и сменен, защото отговаря именно на тия условия. А да застанеш начело на младежите е нужно освен другото и енергия, сърцатост, полет на мисълта, топлина в отношенията, упоритост, вяра в човека.

Комсомолското дружество има да извърши най-отговорната, най-трудна работа. Проблемите и задачите пред младото поколение, поставени от Партията, са тезисите на др. Тодор Живков, набелязани от най-висшия орган на младежкия съюз — неговия конгрес, в дружеството трябва да станат жива практика на комсомолската дейност.

Освен текущ ремонт, в автомобилното отделение на работилницата се извършва и основен на машините, които се нуждаят от такъв. Образовани в работата са автомеханиците Николай Харлов и Кирил Добрев, техниките по електрификацията на автомобилите Радослав Палиев и Борис Разланов, техникът по нефтовите помпи Стоян Зарзаков. Сложни и трудни са по-рядките, които получават струарите Николай Лицов, Кръстю Вангелов и Пенко Стайков. Много от дефицитните резервни части изработват те, за да не прекъсва ремонта на машините и съоръженията оказва и електроженството Марин Енев.

Ускорен е и ремонтът на комбайните. Той започна отскоро, но вече един СК-4 е готов, а пет комбайна от същия тип и 7 СК-3 се ремонтират. Механизаторите Илия Мусев, Христо Талев, Стефан Катрев, Петър Кабранджиев и Йордан Иванов активно се включиха в поправката на комбайните.

Ст. АГОВ

Дневни * Вести

СЪБРАНИЕ по случай 50-годишнината на Съветската армия се състоя в събота в Килифарево. Богата литературно-музикална програма изнесоха съставите при Дома на Народната армия във Велико Търново.

СРЕЩА-РАЗГОВОР по научно-популярната литература за деца и юноши с учителите от окръга се състоя във Велико Търново. Присъстваха и представители на издателство „Народна просвета“.

ГОДИШНИНАТА от рождението на своя патрон — проф. д-р Асен Златаров, честваваша в събота възпитаниците на Техникума по хранително-вкусова промишленост. Доклад за делото на видния български учен прочете инж. Златка Гецова.

СНОЦИ в Профсъюзния дом артистката от Народната опера Реса Колева изнесе богат концерт.

ТРАДИЦИОННАТА вечер на учителите се състоя в събота, в Дома на Народната армия — Велико Търново.

НОВАТА ВЪЛНА ОТ АТАКИ НА ПАТРИОТИЧНИТЕ СИЛИ В ЮЖЕН ВИЕТНАМ ПРОДЪЛЖАВА

ПАРИЖ, 19 февруари (БТА) — През изтеклата нощ и тази сутрин върхът от нови атаки на южновьетнамските патриоти продължава в цялата страна и главно в делтата на река Меконг, около Сайгон, в някои пунктове по източното крайбрежие, край Хюе и в района на централните плато. Според информацията на американските кореспонденти от южновьетнамската столица основен прицел на акциите на патриотите в града остават управлението на маршето и полицията и електро

Силата на хората е в дружбата

От десет години е дружбата между двете села, двете кооперативни стопанства — Стражица и Две могили, Русенски окръг. С всяка изминала година укрепват връзките им, сблизиха се, опознаха се хората. Съревноваването печелят тук едините, ту другите. Опитът на по-добрите се пренася и в двете стопанства. Въз фермите на Стражица влязоха три породици крави, две юнци. Стражичани засадиха в Две могили 15 дка кара лозе.

Не минава година, без да се организират взаимни гостувания — на кооператори, на художествени колективи.

Събота вечер. Площадът — работничка в Промкомбината, Драган Пейков — главен инженер на завода за радиатори... Николай Лекова, учителка, капитан на отбора на Две могили, предава подарък — буталка червено вино от лозята, които са засадили стражичани. Домакините не остават дължими.

— А това е от кравите, които получихме от вас — подава младият агроном буталка мляко.

Започна състезанието. Редът се върхоси: за младежкото революционно движение, за създаването на партийните органи в двете села... Много нови, интересни неща научава тази вечер присъстващите за легендарния войвода Филип То то. Него двегомилчани са избрали за председател на новообразуваната кооперация в селото. И отново е бил той пак смелия, слави войвода.

Силите като че ли са изравнени. Печелят ту гостите, ту домакините. Напрежението в салона расте.

Малко отиди. На сцената са пак младите. Те представят малка едноактна пиеса за минало то на Стражица, написана от ученика по история Хараламби Про

данов. И отново салонът е омагьан. Сякаш е спрял дъхът на присъстващите. Говори сега Драган Пейков. Отговорът е бърз, отчетлив, точен. Журито е като горично. Още тридесет точки се прибавят към сбора на домакините. Спокойно отлъхват всички, дават израз на своята радост. Дълго салонът не стихва от ръкопляскащата им.

Но не се предават и гостите. Силите са изравнени. Допълнителните въпроси поизмориха всички ни — и гости, и домакини, и присъстващи. Оспорвана бе победата на стражичани. Но нищо — другата събота домакини ще бъдат двегомилчани. И тогава...

Много изненади донесе тази вечер. Доволни останаха и младите, и старите. Отново игривите родни мелодии, изпълнени от гълъбовия оркестър при читалището в Стражица, накарва много сърца по-силно да затупат, възвръщайки спомените от миналото.

С омагьан бе награден и естрадния китарен състав на гостите. Една хубава руска пословица казва: „Вешта е хубава, когато е нова, а приятелът — когато е стар“. Не е ли тя потвърждение и на тази дългогодишна дружба между двете села.

П. КАИШАНОВ

ГОЛЯМО ОТЛИЧИЕ НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ХУДОЖНИК

Управителният съвет на Съюза на българските художници премира най-хубавите творби от Общата художествена изложба — 1967 година. Втора награда за графика се отрежда на нашия съгражданин **Спиридон БОРИСОВ** — старши асистент във Вишния педагогически институт „Братя Кирил и Методий“, за творбата му „Работник“. По този повод редакцията на вестника помоли проф. **Васил СТОИЛОВ** — ръководител на катедрата по изобразителни изкуства при Великотърновския висш педагогически институт, да изкаже своето мнение.

„РАБОТНИК“

Спиридон БОРИСОВ

Проф. Васил СТОИЛОВ
заслужил художник

Втора награда за графика е дадена на Спиридон Борисов и този факт е значим за престижа на групата на великотърновските художници. Името на този наш график се налага бързо и спонтанно в света на черното и бялото с една сигурност, която определя и неговия бъдещ развой на творец. Надарен със здрав во чувство за формата и нейния жест, Борисов превъплъщава реалното в един негов свят — неповторим другде. Личи, що се отнася до изразните му възможности, той с безпогрешна сигурност обобщава в трайни образи своите дълбоки наблюдения в новия социалистически свят. Пред него стои бъдеще на график от величина: аз съм сигурен, че пътят към още по-големи победи ще бъде уменен с безспорни завоевания. Спиридон Борисов ще върви по своя път с надеждите за едно оригинално виждане, което само той ще носи в събуденото си за дейност творческо съзнание. Защото в изкуството да бъдеш новатор, това значи да прибавиш свое, а не да откъснеш и пришееш чуждо.

Едно голямо име, но и една голяма отговорност към себе си. И една всеотдайност, която не търпи завои.

ПЪРВО КОМУНИКЕ НА ВРЕМЕННИЯ ОРГАН НА НАРОДНАТА ВЛАСТ В ХЮЕ

ХАНОЙ, 19 февруари (БТА) — Народният революционен комитет на провинция Тхат Хиен и град Хюе, създаден по решение на извънредния Конгрес за национално спасение, на 15 февруари 1968 година публикува първото си комунике, предава агенция ВИА, позволяващи се на съобщение на агенция Освобождение.

В това комунике се казва, че конгресът е решил:

- Да се унищожат всички административни органи от всички инстанции на маршето на клика Тхю Ки: провинция, градски и селски.
- Да се признаят народните революционни комитети в окръзите, селата и градовете, създадени от революционните въоръжени сили и народа, и да бъдат смятани като единствената в страната законна народна власт.
- Да се поддържа и се разширява правото на народа сам да решава своята съдба, да се подкрепя политическата борба и агитация сред войските на противника, да се отблъскват всички вражески контраатаки и да се наказват реакционните елементи, да се прилагат своите временни мерки за защита на

живота и имуществото на населението, да се зачитат демократичните свободи, да се засили производството, да се проявява пестеливост и грижа за материалното положение и духовния живот на народа.

4. Решително да се настоява американските войски да зачитат вьетнамската власт, да се въздържат от намеса в работата на вьетнамския народ и да не напускат своите лагери. Никакво привличане на американски войски не може да става без разрешение на вьетнамската революционна власт. Всякакви нарушения на това нареджение ще се наказва по съответния начин.

Комитетът призовава всички слоеве на населението в градовете и селата да се сплотят тясно, строго и безусловно да изпълняват всички заповеди на революционната власт, стремежи се към нови победи. Да се постигат нови успехи във военните действия и в производството, а също в културния живот и в областта на здравеопазването, за да бъде укрепена революционната власт и защитени правата на народа.

Комитетът призовава всички военнослужещи и цивилни лица, които все още работят при американските маршети, да преминават на страната на народа, да оказват съпротива на американската агресия и да спасят страната.

ВОИННИТЕ НА ЖЕЛЕЗОПЪТНИТЕ МАГИСТРАЛИ

Съветската република получи от царска Русия в наследство слабо развита железопътна мрежа и малък съвсем похабен парк от подвижен състав. Да се поддържа железопътният транспорт, да се възстановяват железопътните линии в хода на бойните действия и да се осигурява тяхната експлоатация беше жизнено необходимо не само за Червената армия, но и за цялата страна. Железопътните линии през този период бяха, образно казано, артерите, които хранеха Червената армия с всичко необходимо за победата над врага и основно средство за оперативно маневриране.

Бойните действия през време на Гражданската война се водеха главно покрай железопътните линии. По тях се превозваха войските, оръжието, боеприпасите, продоволствието, евакуираха се ранените; по железопътните линии се движеха бронирани влакове, които бяха страшно огнево средство. Тези бронирани влакове се обслужваха от пътните и ремонтно-възстановителни команди от състава на железопътните войски.

След Гражданската война железопътните войски, заедно с че-

лия съветски народ, активно помагаша, за да бъдат ликвидирани разрушенията в областта на транспорта. Те ремонтираха локомотивите и вагоните, възстановяваха пътища и мостове, а когато железопътният транспорт достигна предвоенното равнище, войските по указание на Партията и правителството, участваха в строителството на редица гранични и вътрешни железопътни линии, които имат голямо народно стопанско и отбранително значение.

Много героични дела извършиха войните по железопътните магистрали през годините на Великата отечествена война. В теж-

ките отбранителни боеве, които водеше Червената армия, в началния период на войната, железопътните части в непосредствена близост с противника, под непрекъснатите бомбардировки и обстрели, заедно с местните железничари и органите на военните съобщения, евакуираха в тила населението и ценното държавно имущество, охраняваха железопътните линии, водеха смъртоносни боеве с врага.

Много войни-железничари, изпълнявайки своя дълг, загинаха героично.

Сложни и отговорни задачи решаваха железопътните войски през Великата отечествена война. Те строиха нови и възстановяваха железопътните линии след настъпващите войски и осигуряваха устойчивостта на фронтите и прифронтовите железопътни съобщения.

Нямаше нито една голяма операция, в която да не участваха войните-железничари. През дните на героичната отбрана на Ленинград те, при много тежки условия и в най-кратък срок, построиха нова железопътна линия от станцията Войбекло до източния бряг на Ладога и осигуриха саво железопътно превозване през езерото. Това облекчи много положението на защитниците на града и на населението.

При Берлинската операция, независимо от многото разрушения пътища и мостове, железопътните войски успешно се справиха с тяхното възстановяване и осигу-

риха на 25 април в най-голямото напрежение на боевете да пристигне в Берлин—Дихтенберг първият съветски влак.

Съветските железопътни войски възстановяваха железопътните линии на територията на десет държави. През годините на войната бяха възстановени повече от 15 хиляди моста и около 117 хиляди километра железопътни линии. Ако се съединят всичките тези пътища, то с тях може да се обиколи почти три пъти земното кълбо по екватора.

Саворните от железопътните войски намериха и обезвредиха повече от 2 милиона мини, артилерийски снаряди и фугасни бомби, около 60 хиляди неизбухнали самолетни бомби. В това число голям брой самолетни бомби със закъснител, хвърлени от противника върху железопътни станции и възли.

Родната висока оценка дейността на личния състав на железопътните войски: около 40 хиляди войни бяха наградени с ордени и медали, 27 души са удостоени със званието герой на социалистическия труд. С ордени са наградени също и няколко части и съединения.

През следвоенния период железопътните войски, изпълнявайки учебно-практически работи, възстановиха основно и построиха над 20 хиляди километра главни, станционни и странични железопътни линии, издигнаха девет хиляди изкуствени съоръжения,

между които и повече от 1000 големи и средни мостове.

Извършени бяха коренни качествени промени в организационно-структурата на войските и на тяхното техническо въоръжение. Покрай най-новата строителна техника, получена от народното стопанство, във войските бяха създадени и редица образци на нова специална военно-железопътна техника и организирано тяхното серийно производство.

Може смело да се каже, че много от новите машини, механизми и конструкции по своите технически качества превъзхождат най-добрите световни образци.

Сега ние имаме прекрасен понтонно-мостов парк, сглобяеми и разглобяеми мостове и мостови конструкции, разнообразни съоръжения за набавяне на колело, много добри пътни машини и друга техника. Важна особеност на тази нова техника е, че тя позволява комплексно да се механизират почти всички процеси, свързани с възстановяването на железопътните линии, а при отделните видове работи и да се автоматизират.

За прогрес в областта на техническото съоръжаване на войските свидетелствуват факти, че само през последните 10 години енерговъоръжеността на един войник се увеличи шест пъти.

Със самоотвержения си труд войните-железничари винаги са приносили в развитието на железопътния транспорт на страната и заедно с това допринасят за увеличаване на икономическата и отбранителната мощ на нашата социалистическа родина.

Генерал-полковник
Павел КАБАНОВ
Агенция „НОВОСТИ“

Да се помисли и за тези паметници на културата

Някога нашият Балкан в района на Вонеша вода бе голям населен. Хората живееха при много тежки условия.

Населението от този край се обслужваше от голям брой мелнички „караджийки“ за смилане брашно и фураж за добитък. Такива по една шатла случайност и днес са оцелели по реките към Осенари, Мимеорков хан, Кляшка река, Войнежа и др. Времето обаче не ги щади. Отпечатъкът на рушенето и тук се е появил.

И тези мелнички са паметници на нашата култура и бит. Те трябва час по-скоро да се консервират, заздравят и запазят за идните поколения. Иначе писаното и разказаното за мъките на нашите балкански жители ще звучат само като приказка.

Освен мелниците, съществуват и малки тепавички, носили някога приходи на своите стопани. Те също следва да се запазят.

При гостуване в едно домакинство в този район видяхме разбити и захвърлени домашни станове, чекърци и други оръдия на труда. Хубаво ще бъде да се съберат останалите и да се поддрят в една музей на сбирка в центъра на района — с. Вонеша вода.

Д. Атанасов

Подвигът на двадесет и петте гвардейци-широнинци, унищожили 20 танка и 15 бронирани автомобили. Художник: Л. Ф. ГОЛОВАНОВ

ДРУЖБА НА РОДОЛЮБИЕТО

Отгласи от призова "а българите, живеещи в Унгария"

Всичко започна така. Неотдавна във вестник „Борба“ бе публикуван призивът на българите, живеещи в Унгарската родна република, да направят съотечественици в чужбина за събиране средства, с които ще се построи паметник на патриарх Евтимий във Велико Търново. Този призив развълнува и трогна цялата наша обществност. Той ни напомни за голямото патриотично съзнание на нашите съотечественици, за тяхното голямо желание да дадат своя принос в изграждането на Велико Търново като исторически, културен и туристически град.

Примерът на първите родолюбци говори за тяхната голяма любов към Родината и към нашия град — крепост на българщината, пазител на българския дух и съзнание.

Първи работниците от бригадата „В. Терешкова“ при ДДЗ „Д. Благоев“ изразиха своята благодарност. „Днес, като пишем тези редове, ние сме мислено при нас, скъпи съотечественици, и очакваме в скоро време да се осъществи нашата мечта и да видим в старопрестолния град един величествен паметник на патриарх Евтимий. Той ще напомни на целия български народ през вековете за героизма на последните защитници на Велико Търново и за голямото родолюбиво чувство на българите от чужбина“.

Тридесет и шест ръде под звука на машините подписаха това писмо.

Трогнати са от инициативата на патриотичните съотечественици и членовете на 102 организиции на Отечествения фронт в кв. „Толбухин“. На общо събрание те разгледаха призива и отправиха съвместно писмо до унгарския културен клуб „Г. Димитров“. „Ние високо оценяваме подготвеното мероприятие от вашето културно дружество и считаме, че то ще изиграе голяма възпитателна роля сред българите, живущи в чужбина. Гражданите на Велико Търново с възторг посрещат вашия призив“ — завършва писмото.

„Вашият призив ни дълбоко развълнува, родолюбивото ви е затрвогащо. Постъпката ви е доказателство, че вие, българските синове и дъщери, макар и напуснали пределите на Родината, продължавате да се интересувате от нея, да помагате за възхода ѝ. Паметникът, който искате да се построи, ще върне древния будител в любияния му град и макар от камък той ще продължава да бди над него и да го пази, както някога. Ние оценяваме постъпката ви като високо патриотична и ви уверяваме, че ще направим всичко възможно, за да стане нашият град още по-величествен, за да буди възхищение у всички, които го посещават, да останете и вие доволни, когато ни гостувате“ — пише колективът на бри-

гада „Танка Рашева“ при Народния съд във Велико Търново.

Избликът на най-добри чувства от страна на великотърновчаните затрвога нашите съотечественици от Унгарската родна република. Оттам долетяха първите писма. „Благодарим за хубавите пожелания... Вярваме, че акцията за набавяне средства за построяване паметник на патриарх Евтимий ще бъде осъществена, така както са били реализирани и много други предимни акции, и ще оправдае доверието на нашите родолюбие“.

„От името на управителния съвет на българското културно-просветно дружество „Г. Димитров“ в Будапеща, от името на първите дарители и от името на цялата колония ви изказваме сърдечна благодарност за хубавите пожелания, които ни отпращате“ — пишат българите от Будапеща до своите нови приятели от бригада „В. Терешкова“.

После те подробно запознават работниците от завода с историята на своето дружество. Създадено преди повече от 53 години, то е правило всичко възможно за запазване на българския дух сред своите членове и винаги ги е възпитавало на върност към Родината.

„Ние вярваме, че и тази акция ще бъде осъществена с успех и че на нашия призив ще се отзоват и другите организации на нашите сънародници в чужбина, за да дадем израз на нашата признателност към безсмъртното дело на бележития защитник на Търновград — патриарх Евтимий“ — уверяват българите от Будапеща.

Неотдавна и Градският комитет за защита на мира е изпратил приветствие до българите в Будапеща. Борбите за мир изразяват радостта си, че в резултат на този призив българите в Тунис са изпратили 2600 лева във фонда. Те изразяват на деждата, че „този благоприятен полък ще се отрази и в други страни, където тупят родолюбиви български сърца, които макар и във от пределите, мислят за Родината“. Подобни писма са изпратени и от Окръжния комитет за трезвеност, граждани и пионери.

Budapest IX, Vágóhid u 62
Bolgár Kulturális Egvesület
„Georgi Dimitrov“

Този адрес често се среща върху белите пликчета, които летици към нашите съотечественици от великотърновски колективи и граждани. Често нашите раздавачи носят писма с познатото клише върху пликка на унгарския културен клуб „Г. Димитров“. С всеки изминат ден се множат приятелите на този клуб сред великотърновчаните. Множат се писмата на родолюбивото и дружбата.

Така се зароди една хубава дружба, родена от голяма идея на българите в Унгария за приобщаване българите от чужбина към всенародното дело — възкресяване славата на древния Търновград.

Горазд ЧОЛАКОВ

ИЗЛОЖБЕН САЛОН В ТЕАТЪРА

Ако отидете на представелние в Драматичния театър „Константин Кисимов“ във Велико Търново и си купите програма за спектакъла, в нея ще намерите едно листче, което ви поканва през някой от антрактите да се качите в репетиционната зала, където е уредена нова художествена изложба. Като последствате изложбата надписи „Към изложбата“, ще се озовете в голям светъл салон, където са си дали среща майсторството и вдъхновението на великотърновски художници, ще видите техните най-нови творби.

През миналия месец експозицията беше соборна. Тя представяше десетина от най-новите живописни табла на преподавателите във Висшия педагогически институт в града проф. Васил Стоилов и Александър Терзиев, на художниците от театъра Евтимия Дюлгерова и Стефан Петков, на колегите им от групата на художниците Благой Иванов и Николай Семов.

В творбите си „Тунел“ и „Улица“ Васил Стоилов се любуваше на старинната архитектура прелест на Велико Търново. Благой Иванов споделяше възхищението си от тихата, но свежа хубост на село Боженци. Евтимия Дюлгерова ни отпращаше към впечатленията си от Бургас и Созопол, изпълнени с притаен копнеж и приятна умора. „Угари“ на Стефан Петков се открояваше с подчертаното си усещане за есенна широта и тъга. Останалите творби бяха не по-малък интерес у зрителите.

Сборната експозиция бе смесена с изложба от графични рисунки, озаглавена „Дон Жуан през погледа на художника Григор Спиридонов“. Авторът на рисунките не следва впечатлението си от сценичното претворяване на знаменитото Молиерово произведение, а третира образите самостоятелно, понякога по-малко спрямо нашите очаквания. Неговият дон Жуан не носи конкретните белези на своето време, а преминава през епохите и човешките възрасти в цялото многообразие на своята нарицателност. Озаглавил всяка рисунка с реплика от комедията на Молиер, Спиридонов ни въздействува с подчертано чувство за хумор и съумява с близо двацетте творби да създаде едно цялостно образно външност, с ярко и категорично философско и гражданско отношение.

Новият изложбен салон в Драматичния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново, е една отлична инициатива на художественото ръководство на театъра.

В. Иванов

С ДРУГАРЯ — В РАДОСТ И БЕДА

Комсомолското дружество при ТПК „Трапезица“ — Велико Търново със секретар Генка Пашова живее дружно и интересно. За комсомолските активисти и секретарят на Градския комитет на ДКМС Хр. Недялков казва: „Те са изключително дисциплинирани и пълни с идеи...“

Срещата ми с Генка Пашова допълни още повече тази характеристика. През целия ни разговор ми се напращаше мисълта: „Защо не са всички комсомолски секретари като тази искрена, пламенна млада жена?“ Неволно изникна и отговорът на въпроса, поставен от в. „Народна младеж“: „С какво да започне повтарят в комсомолската работа?“ — със секретариате!

Комсомолската организация при ТПК „Трапезица“ е направила самите своите първи стъпки към победата и съдържателен живот. Тя първоначално прие конкретни задачи по изпълнение решенията на XI конгрес, но досегашният опит ще окаже своето влияние.

С една необикновена вечер започна поредицата от интересни инициативи. Тя беше посветена на патрона на дружеството — Стефан Ювчев — Вечвой. На нея присъствуваха майката и сестрата на загиналия герой, бивши ремесници, пионери от училище „Бачо Киро“. След доклада, спомените, програмата на вокалната група, представител на Градския комитет на ДКМС връчи знаменце на организацията. . . Тази вечер беше изпълнена с много вълнуващи моменти. Тя се превърна в традиция — всяка година на рождения ден на Вечвой, през март, комсомолците от това дружество ще отпават почт на патрона си и загиналите за свобода, ще отчитат успехите си, ще празнуват.

На младите работници и първенците в труда беше посветена и вечерта на ударника. Димо

Джуров и Илия Рашков разказаха за чирашката участ, за горчивилката на подвръщания „чорбаджийски“ хляб. Вечерта на ударника беше в същност школа за нагавяване.

Дружбата и приятелството е едно поделение при ВНВ „В. Левски“ е една от онези страници в историята на дружеството, които се помнят задълго. На тържеството домакините от кооперацията се представиха с вокален състав, със сатирична група. Гостите рецитираха свои стихове, участваха във викторината с въпроси из историята на Велико Търново, на РМС. . .

В предконгресните дни комсомолците от дружеството участваха и в разговора: „Да пазим и обогатяваме работническите и трудови традиции със свои подвизи“. Ние знаем здравото чувство на сплотеност на старите поколения работници. „Сега в какво се изразява другарството, взаимомощта и колективизма“ и др.

Но най-красноречиво за напрежанията комсомолски живот на дружеството говорят наградите: диплом от ЦК на ДКМС за добра предконгресна работа, фотоапарат за дружеството и албуми за Генка Пашова и София Добрева — също от Централния комитет, вимпел и грамота от Окръжния комитет на ДКМС и др. Младешката бригада при предприятието е призната за първенец сред комсомолските бригади от трудово-производителните кооперации в окръга и е награден от Окръжния комитет на ДКМС със знаме и грамота.

„Да, работим — въздиша секретарката — но най-трудното е липсата на помощение. Желание има, но само желание. . .“

И тази въздишка е съвсем основателна. Може би единственото комсомолско „място“ в кооперацията е кътът на Вечвой. . . Про-

изводството се разширява, канцеларните се превръщат в работни помещения. Това е хубаво, но комсомолците къде ще се събират, къде ще се веселят, къде ще решават своите младежки проблеми? . . А въпроси за решаване — много: искат да организират курс за квалификация, вечер на младото семейство, да подновят чествуването на рождениите дни, да репетират вокалният и сатиричният състав. . .

Дружество „Вечвой“ има един девиз, който макар и невъзприет като лозунг, е в основата на всички му прояви: „Главното при нас е да споделим скръбта и радостта! Да подпомогнем другаря!“ Съзираме се в организиранието на комсомолските сватби на Мария Йотова и Атанас Овчаров, на Снежана Станева и Иван Гулишев и др. Девоичките помагат в подготовката за празничния ден — с труд, със средства. В ления на сватбата цялото дружество празнува.

След сватбата естествено идват и другите големи празници на младото семейство — първото дете. Дните на очакването са трепетни за всички. На бъдещите майки девойките носят цветя и подаръци, помагат в подготовката за посрещането на новия човек.

— Тази година имаме доста бъдещи майки. И в това отношение дружеството не изостава. . . — шегува се Генка.

Грижата за другаря, приятелската десница, подадена в нужда, ето кое най-вече е спомогнало за издигане авторитета на комсомолската организация в този работнически колектив. . .

В бригадата на това дружно комсомолско ято има немало и трудни дни, но и тогава те са един до друг.

Донка ИВАНОВА

Окръжният исторически музей и тази година ще бъде посетен от хиляди български и чуждестранни туристи. Снимка: Т. КАПИТАНОВ

За по-добра работа на женкомикните

В изпълнение решенията на Националния съвет на Отечествения фронт за работа сред жените, в Михалици тия дни се състоя районна конференция с председателите на общинските комитети на Отечествения фронт и женотворничките към тях.

Доклад за работата сред жените и направеното по комунално-битовото обслужване в с. Михалици изнесе д-р. Лилана Хорачева. Тя се спря на някои курioзни факти. В селото са построени много нови, ги гиенични сгради. Само десетина градина още се помещава в стара скуплена сграда.

Жените от района на бившата Павликенска околия в изкаваната споделиха свои мисли и тревоги. Беше изнесено, че в Бяла черква вече пет години се строи детски дом, а по договор е трябвало да се завърши за две години. Жените-майки няма на кого да оставят децата си, за да се включат пълно в обществено-икономическа и културен живот. Конференцията реши повдигна тите въпроси да се поставят за разглеждане в сесията на общинския съвет по социалистическия бит и култура, а също така и в предстоящите сесии на селските общински народни съвети.

Тази среща се оказа много полезна за всички присъстващи — обмени се опит, набелязаха се нови мерки за подобряване дейността на женкомикните.

Ат. Цанкова

СРЕЩА С НАРОДНИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ

Тези дни в с. Хотинища се срещна със своите избиратели народната представителка Маргарита Бакалова. Тя запозна присъстващите на срещата с работата на Народното събрание, изпълнението на плана за 1967 г. и с народостопанския план и бюджета за 1968 год.

М. В.

ПО СЛЕДИТЕ НА КРИТИКАТА

В брой 11 от 25 януари в статията „Достатъчна ли е помощта“ направихме някои критични бележки по работата на партийната организация в Държавния винарски завод в Павликени.

От Градския комитет на БКП в Павликени ни отговориха, че статията е разглеждана в бюрото на партийната организация. Набелязани са мерки за подобряване работата на партийните групи.

Аналогичен отговор получихме и от Държавния винарски завод.

БОГАТ РЕЗЕРВ ЗА ИЗХРАНВАНЕ НА ЖИВОТНИТЕ

Безспорен факт е, че в окръга не достигат концетрираните фуражи за животновъдството, а в ТКЗС — Лясковец, Камен, Стражница и много още стопанства — не достигат силажът, сочните и тревните фуражи. През тази година кооперативните и държавните земеделски стопанства в окръга трябва да произведат много повече и по-евтина продукция от животновъдството. Въпреки многократните препоръки, които са давани за използване на всички възможни резерви за изхранване на животните, почти във всички стопанства ръководствата подценяват един основен източник на фураж, който може с много голям успех да се използва за изхранване на говедата и овцете.

Използването на какашки ките за фураж е значителен резерв, през който може да се изхранят животните, да се увеличи и повестни продукцията. Смлени какашки, смесени с меласа и карбамид в определено съотношение, оказват благоприятно въздействие върху млечната продуктивност и прираста. От няколко години в окръга има утвърден опит в това отношение. В ТКЗС — Поликраище, например, ежегодно се изхранва смеска от смлени какашки, кар-

бамид и меласа и получени резултати са много добри.

Един килограм смлени какашки съдържа 0.35 крмн и единици и 15 г смлаем белтък. Ако на една крава се изхранят дневно 5 кг царевици какашки, 1 кг меласа и 100 г карбамид, в цялото количество ще има 2.52 крмн и единици и 293 г смлаем белтък. Като се има предвид, че миналата година всички стопанства в окръга изхраниха с голям успех значителни количества югославска смеска — комбиниран фураж за доини крави, в която имаше 60 на сто ярма от царевици кочани (сър зърно), съвсем неоправдано е подценяването на този богат резерв за изхранване на говедата и овцете, особено в тия стопанства, където фуражите не достигат, животните гладуват и продукцията рязко намалява.

Необходими са бързи и решителни мерки от страна на ръководствата на ТКЗС за незабавно съхраняване и оползотворяване на всички какашки. Подценяването на тази задача води до гладуване на животните, до получаване на скъпа и недостатъчна продукция и нанася с нищо неоправдани щети на стопанството.

Петър ПЕТРОВ
началник отдел „Животновъдство“ при Окръжния кооперативен съюз

Колективите от горнооряховския жп район се включиха в активна борба за по-добро изпълнение на обема на пътническите и товарните превози, за по-рационално използване на основните и оборотните фондове, за увеличаване производителността на труда, снижаване себестойността на превозите.

Равнището на експлоатационната дейност в железопътния транспорт се определя в решаваща степен от изпълнението на комплексните качества по казател „оборот на вагона“. Той представлява времето от едно натоварване на вагона до момента на следващото му подаване за ново натоварване. Ето защо ускорянето на оборотите на товарните вагони води до постигане на по-добри икономически резултати както за железниците, така и за цялото народно стопанство. Това всъщност е борба за интензификация.

Технико-икономическите данни показват, че с ускоряване оборота на вагона само с 1 час за цялата железопътна мрежа се постигат 614 000 лв. икономически ефект. Освен това през годината се намалява себестойността на превозите с 0.40 на сто. Така всекидневно се освобождават средно по 365 вагона, с които се усвояват допълнително предмети товари. За народното стопанство икономическият ефект от ускоряване оборота на вагона се изразява в това, че се намаляват разходите за капитални вложения от доставката на нови вагони. Ускоряването се обуславя от оборотите, средствата в материални ценности, намиращи се в товарните вагони, които представляват около 180 000—200 000 тона товари.

Времето, което е необходимо за подаването и извеждане

то на вагоните по товарните фронтове, площадки и индустриални клонове за извършването на товаро-разтоварните операции, се отчита като „местен престой“ и е около половината от оборота на вагона. Явно е, че намаляването на местния престой на вагоните се явява като важно условие за повишаване рентабилността на железопътния транспорт и е с голямо народно стопанско значение. Резерви в това отношение има и те са го

ли. В това отношение при всички случаи активната страна следва да бъдат железничарските колективи и лицата на диспечерския апарат от железопътното управление в Горна Оряховица и гаровите работници. Пътницата за решителното намаляване на местния престой са твърде разнообразни. Преди всичко трябва да се разработят графици за маневрите и локалните влакове, които да осигуряват подаването и изваждането на вагоните в най-подходящото за

хочица, пристанище — Свищов, ДКЗ „Бъдеще“ — Бутово, на риверата в Самоводене и др., следва да работят съвместно с гарите единна технология, която да обвързва цикъла за товарите от вагона до склада и от склада до вагона, съобразно графика на влаковете и маневрите.

Със специално постановление на Министерския съвет товарните вагони са обявени за национална собственост и от особена важност. Това обстоятелство по-вече от всякога налага сега, когато се приемат задачите по 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет, ръководствата на предприятията — товародатели, особено при комплексните изследвания и критичния анализ, да не се ограничават само в своята дейност, а да свързват въпроса за транспортването на стоките с максималното използване на вагоните и намаляването на местния им престой.

Наложително е железопътните органи и ДП „Транспред“ да изработят съвместни мероприятия за палетизация на товари, за механично обработване на вагоните, за натоварване на маршрутни групи по направление и за компенсация на някои видове товари по специализираните разтоварища и гарите.

Намаляването на местния престой на вагоните има голям икономически ефект както за железопътния транспорт, така и за цялото народно стопанство.

Илия ЦОНЕВ
началник жп район — Горна Оряховица

На годишните събрания на ТКЗС

В СУХИНДОЛ — ДОБЪР ДОХОД ОТ ЛОЗИЧКИ

Годишно-отчетното събрание на ТКЗС „Септември“ в Сухиндол бе посрещано с голям интерес от кооператорите. В доклада на управителния съвет бяха посочени редица резултати. Работата в стопанството се е подобрила, а това е особено важно. Общата продукция е около 5 милиона, а чистата около 3 милиона лева, като от декар е произведена продукция с 8.1 на сто повече от миналата година, а за човеколен — 10.50 лева.

Средният добив от различните култури също е повишен, но в това отношение може още много да се постигне. Особено добър доход е получило стопанството от облагородените лозици, които тази година са донесли 980 000 лв. и от гроздето — 780 000. Добрият пласмент на лозиците ориентира стопанството към разширяване на производството им.

В приетите решения за тази година се набляга най-вече на организацията на производствените единици и на мероприятията, които ще допринесат за повишаване рентабилността на отраслите, на конкретни организационни мерки за отстраняване на допуснатите през годината слабости.

В доклада на контролната комисия бяха посочени някои нередности в стопанисването на инвентара и в първичната отчетност, направени бяха и предложения за подобряване на работата.

Н. Тинчев

ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ ПО ПЛАНА ЗА 1968 г.

Още в първия месец на годината животновъдите от Долна Оряховица успешно изпълниха новия годишен план. Грижите и доброто хранене дават своите резултати. В сравнение със същия период на миналата година средният дневен надой от кравите в участък Долна Оряховица е увеличен с 350—400 литра и достига 1920. При план 54 т мляко през януари са надосени 59.

За тези добри резултати немалък е делът на опитните доячки и гледачки Цена Дживтерова, Мария Кукова, Величка Солакова и Дана Бобева. Немалка е заслугата и на завеждащ фермата Тодор Дживтеров и зоотехника Стоян Лазаров, които всекидневно контролират работата.

Въпреки големите трудности при отглеждането на телетата и юниците, сред дневният прираст при телетата до 6-месечна възраст е 690 грама. През януари бе постигнат общ прираст при телетата 3 т и вместо 18, новородените са 23. Най-добри резултати имат телчарките Донка Гасерова и Петрана Дългичева.

Успехи имат и овцевъдите, със завеждащ ферма Христо Ирибаджиков. Опитните овчари Борис Славев, Кирил Дългичев и Симеон Димитров получиха по 160 агнета от 100 овце-майки. Във фермата има вече 1600 агнета. Не е допуснат нито един смъртен случай.

Тук се отделя особено внимание и на племенно-подобрителната работа. В участък Долна Оряховица има 5 племенни стада, а в Писарево — 2. Закупени са и 400 нови овце от породата „Мерино-флайш“.

Ст. Димитров

ДСП „БУЛГАРЦВЕТ“ — ПАВЛИКЕНИ

търси

строителен техник за инвеститорски контрол. Заплащане съгласно щатните таблици. Постъпване веднага. Справка: телефон 383 — Павликени.

Продавам ЛЕКА КОЛА „ШКОДА“ — Справка: Сервиза, Велико Търново.

Изгубен интизатски билет, серия Д, № 35035, собственост на Димитър Хр. Хитов, Самоводене, да се смята за невалиден.

ОП „Водоснабдяване и канализация“ — район Велико Търново

търси

пофюр на самоходно шаси. Заплата по щата. Справки в канцеларията на пл. „Славейков“ или тел. 20—79.

3—2

СП „Комунални услуги“ — Свищов

има

вакантна длъжност за инвеститорски контрол.

Строителните техници, които ще кандидатствуват за длъжността, могат да се отнесат за по-подробни сведения в канцеларията на предприятието.

ХИМИЧЕСКИ КОМБИНАТ — град СВИЦОВ

подготовка на кадри

изпраща в ЧССР на работа и овладяване на специалност ограничени брой работници за пуждите на Химкомбината — гр. Свищов, за срок най-малко една година, както следва:

1. Обслужване на химическа апаратура
2. Ремонтиращи на химическа апаратура
3. Строители (специални изолации).

Кандидатите трябва да са мъже, отбили редовната си военна служба, с най-малко завършено основно образование и не по-възрастни от 35 години.

Необходимо е желаещите да подадат в срок най-късно до 29 февруари 1968 година в дирекцията на Химкомбината — Свищов (на строителната площадка), следните документи:

1. Молба
2. Автобиография
3. Медицинско удостоверение
4. Документ за образование
5. Характеристика от предприятието, където работи (от партийната или комсомолската организация) или от селсъвета за кандидатите от селата.
6. Нов паспорт
7. Свидетелство за съдимост.

Приемат се кандидати от Великотърновския окръг с предимство от района на гр. Свищов и от гр. Белене.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА НА ХИМКОМБИНАТА

ДМЗ „ПЪРВИ МАЙ“ — Полски Тръмбеш

продава

автомонти работилница на кола „ЗИЛ—150“, оборудвана със струг С—8, окисен, настолна бормашина, принадлежности и инструменти.

Цена по споразумение в завода. Може и замяна с товарна кола ИФА — 5 тона.

5—3

ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица

съобщава,

че ТЪРСИ правоспособни огньари за мазутни котли за цеха за „Панелни радиатори“, с. Стражница, Великотърновско.

Постъпване веднага.

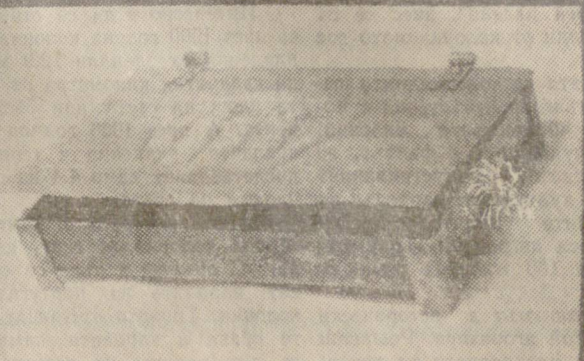
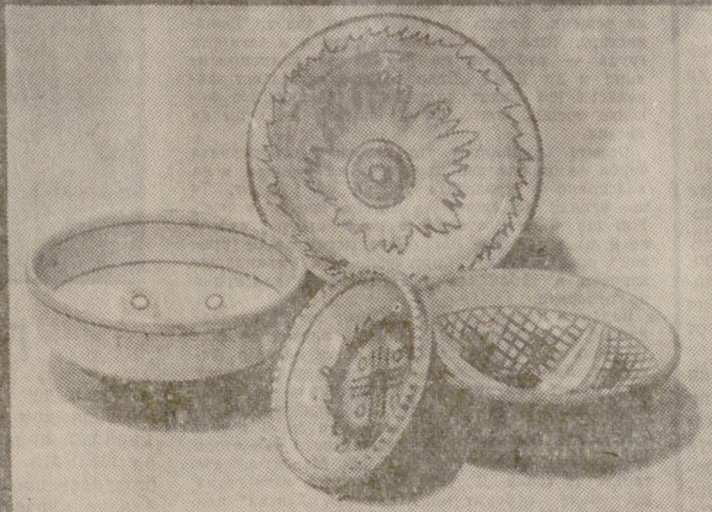
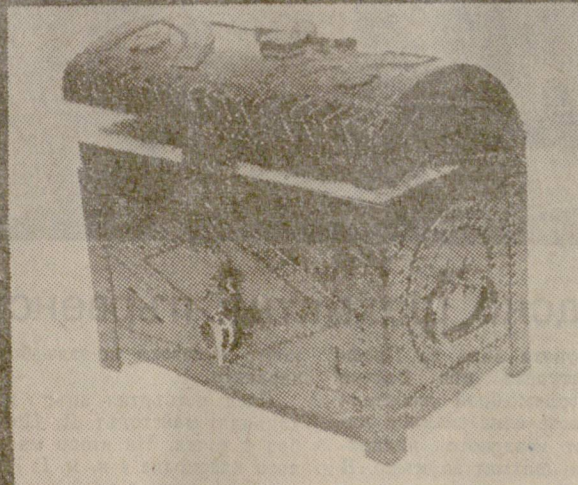
Справка: „Личен състав“ при завода.

3—3

СУВЕНИРИ ОТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Керамика — I награда
Ружа Скаткова — София
Ковчеже — II награда
Васил Недев — Ямбол
Мускали — II награда
Йордан Попов — Елена
Свещник (поглед към вековете) — II награда
Димо Петков — Велико Търново
Табакера от ковано желязо — III награда
Григор Кирчев — Велико Търново

ВЪЗТОРГЪТ НА ВЕЛИКОТЪРНОВЧАНИ

През юни 1877 г. великотърновчани са били щастливи три пъти с цветя и знамена да посрещат освободителите. На 25 юни (7 юли) градът е освободен и посрещат руските войски. На следващия ден пристигат опълченците, а след четири дни във Велико Търново тържествено влиза княз Николай Николаевич. Руските кореспонденти и вестници отбелязват възторга, с който населението посрещало освободителите. Българските опълченци с външен разказват в спомените си за топлия прием и трогателната до съзвучие среща.

В официална дописка на руското главно командване „Търново — столица на България“, е написано: „Завземането от наши войски на Търново съставлява епоха в историята на България. Освен своето стратегическо значение, този град има още и нравствено значение. Търново — това е българският Царевград, майка на българските градове. Неговата история е свързана с всички светли епохи от историята на българското царство, всички спомени за най-хубавите дни на родината.“

На 25 юни (7 юли) 1877 г. в 16 ч. в града, откъм село Беляковец, първа влиза една сотня казаци от 26-ти Донски полк, предвождана от княз Черетелев. Радостта е неопишима голяма. Прекрасни няколко часа в най-мълчалива неизвестност между нелепата и отчаянието, млади и стари изскачат на улицата с викове: „Да живее руската войска!“ „Да живее царят-освободител!“ „Бра тушки!“ и т. н.

Посрещането на влезлите в града първи руски войски е описано от руските кореспонденти. „На стъпни чулен момче. Буметът е изстрелите, камбаните, радостните възгласи, всичко това се съвкупява в един ослепителен шум. Гене-рал Гурко и херцог Лейтенбергски с един гвардейски ескадрон тържествено влизат в града. Възторгът на българите беше безкраен. Един се хвърля да ги целува, други викат „ура“, жените от прозорците им обвиват с цветя.“

Пред кърмата на Евгения Кисимова, председателка на „Жен

ската община“, се събират много граждани. Тя произнася кратка проучителна реч, раздава на руските войски. В статията, озаглавена „Подобно стия около завземането на Търново от кавалерията на предния отряд“, е написано: „Невъзможно е да се опише възторга на българите при влизането на нашите войски в Търново. Всички жители, излезли да посрещат нашите войски, с викове „ура!“ „Да живее император Александър!“ ги придружаваха до катедралата, където беше отслужен молебен за здравето на Негово Императорско Величество.“

На следващия ден, 26 юни (8 юли), във Велико Търново пристига българското опълчение. Това е вторият свободен ден за жителите на старата столица. Празничната украса на града и възторгът на населението са отбелязани в редица спомени, дневници на руски войници и офицери и български опълченци. Посрещането на руските войски и българското опълчение, станало на втория свободен ден, е предадено в спомените на опълченеца С. И. Кисов. „Кърмата бяха окичени с български и руски народни знамена, а балканите и прозорците с разни красиви килими, черги, пейки и други изящни ръчни изделия.“

Радостта не стихва и през следващите няколко дни. За трети път великотърновчани устройват тържествено и блискато посрещане — на 30 юни (12 юли), в чест на главнокомандващия Дунавската армия княз Николай Николаевич. Това посрещане е описано от руския офицер В. Крестовски. „Мъже, жени, деца и деца с насълзени от радост очи прегръщаха всеки срещнат руски войник. Шом влезе в града великият княз, духовенството излезе да го посрещне с кръстовете и хоругвите. Цялото християнско население на града беше съгласно тук; руски и български знамена, украсени с миртове и маслинови клонки, се развяваха над къщите.“

Третото посрещане на руските войски, устроено в чест на княз

Н. Николаевич, предизвиква „такаъв жив възторг, който трудно и даже невъзможно е да се предаде с думи.“ В негова чест жителите на Велико Търново направиха специални знамена, флагове и с тях украсили прозорците на къщите по цялата главна улица до турския конак. Това не остана незабелязано от руските кореспонденти. За него пишат в книгите си и български автори. „Когато Велико Търново срещна на 30 юни 1877 г. главнокомандващия, всички къщи били украсени с флагове.“ „... руски и български знамена, венци от разни цветя, украсявали всеки един дом и всяко здание.“

Едно от тези знамена е запазено и до днес. То се съхранява в Окръжния исторически музей. Знамето е нарисувано с блажен бой върху бял памучен плат и е с размери 79/100 см.

В горната част на знамето е изрисувана владичка корона — митра. Тя завършва с руски християнски кръст и е поддържана от двете страни от ангели на благовестие, държащи в ръце клонки от крест. Под нея е разположен текст. Текстът е написан на осем реда и е от два цвята — охра и зелено.

Иван Стойчев, като разглежда украсата на града при посрещането на руските войски, отбелязва, че имало руски и български знамена, на които да е имало рисувани „митри и маслинови клонки“. Вероятно той не е знаел за знамето, съхранявано в музея. Други автори предписват елеята за украса на града с български и руски знамена на Евгения Кисимова и Георги Кабакиев. Възможно е и приемливо е тази идея да е тяхна, но модела за знамената е заимстван от опълченците, дошли на 26 юни (8 юли) в града. Така до 30 юни (12 юли) гражданите са имали време да направят знамена и украсят града. Неприемливо е твърдението на някои автори, че първото посрещане на руските войски т. е. при освобождаването на града да е имало знамена. „С наблюдаването на руските войски към

Велико Търново, българите веднага приготвили руски и български знамена.“

Като имаме пред вид картината на Н. Д. Дмитриев Оренбургски, спомените на българските опълченци, дописките на руските офицери и кореспонденти, а и оригиналното знаме, трябва да кажем, че старата столица сърдечно и възторжено посрещала освободителите. Но докато на 25 и 26 юни (7 и 8 юли) посрещането е имало спонтанен характер, с много цветя, възгласи и препръдки, то на 30 юни (12 юли) е придобило вече официалност. Появяват се знамена — български и руски, построена е триумфална арка. Не случайно руски кореспондент отбелязва за посрещането на 30 юни следното: „Влизането във Велико Търново, където пристигнахме днес сутринта, беше истинско триумфално шествие. ... На ул. „Хаджи Павли“ беше издигната триумфална арка с надпис: „Добре дошли“. С една дума градът беше направил всичко, каквото зависело от него, за да заобиколи нашето влизане в древната столица с тържествено шествие.“

Т. ДРАГАНОВА

1. Илюстрированная хроника войны. Т. 1. С. Петербург, 1877 г., с. 179. № 23.
2. В. Мецкерский. Сборник военных рассказов 1877—1878 г. Т. 1. С. Петербург, 1879 г., с. 38.
3. Илюстрированная хроника войны. Т. 1. С. 196. № 25.
4. С. И. Кисов. Българското опълчение в Освободителната руско-турската война 1877—1878 г. С. 1897, с. 121.
5. Илюстрированная хроника войны. Т. 1. С. 222. № 28.
6. Иск. тат.
7. Иван С. Иванов. Сборник статей. Кичинева, 1878 г., с. 148.
8. Г. Дмитриев. Страданията на българите и освобождаването на България през 1877—78 г., с. 85. С. 1899.
9. Знамето е съхранявано от бившият директор на музея Т. Николов. Когато е поставено в музея, не се знае, тъй като не е инвентаризирано в старите инвентарни книги.
10. Ив. Стойчев. Възрост за знамената при посрещането на русите в гр. Велико Търново. Общински в-к В. Търново, 1938, 25 март, бр. 3, с. 20.
11. Г. Аврамов, в. Янтра, 1937, 7 март.
12. Г. Дмитриев, пос. съч., с. 84.
13. В. Мецкерский, пос. съч., 11, с. 5-6.

НАШИ ХУДОЖНИЦИ НА ОБЩАТА ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА

Благой ИВАНОВ е роден през 1933 година в с. Медковец — Ломско.

Завършил е ВНИИ „Н. Павлов“ при заслужил художник професор Георги Богданов през 1961 година в София.

Свои произведения започва да излага още като студент през 1959 година. Успешно се представя във всички окръжни изложби във Велико Търново. В 1965 година с „Миче“ и два пейзажа, участва в изложбата на северобългарските художници в Русе. Успешно е и участието му в националната изложба в Бургас през 1966 година с „Панорама на Велико Търново“, която е награждена от СБХ. Същата картина сега се намира в галерията на гр. Видин. Във втората национална младежка изложба през 1966 година представи „Арба-

„БОЖЕНЦИ“

Благой ИВАНОВ

нашки дворове“ и „Парк“. Първата получи наградата за най-добра работа със селска тематика и наградата, учредена от с. Стражица. „Арбанашки дворове“ сега е собственост на Националната галерия. С „Арбанашки дворове“ през 1966 година участва в ретроспективната изложба — София. Същата година в Общата национална изложба се представя с творбата „Нива“, която се намира във Вар-

ненската художествена галерия. В първата обща художествена изложба през 1967 година се представя с творбата си „Сладкиши“. Участието му в националния конкурс за наградата на София с творбата „Света София“ през същата година е също успех за художника.

В тазигодишната обща художествена изложба той се представя с творбата си „Боженици“.

ВЕЛИКОЛЕПНО НАЧИНАНИЕ

ПРЕМИЕРНИЯТ концерт на новосъздадения духов оркестър при СП „Културен отход“ във Велико Търново е културно събитие, което събуди голяма радост и още по-голяма надежда за едно завоевание в културния бит на нашия град.

Премияният концерт недвусмислено показва артистичната и творческа зрелост на току-що комплетируващия изпитателски апарат, който е в първите стъпки на една необходима и полезна дейност. На първо време се натък-

ваме на този приятен факт, неоприкованата пластична и благородна звучност на един концертен духов оркестър, съставен по тържествен и нов начин (особено в българската пиеса „Приключението на Васето и Шаро“ от Боян Икономов), импозантната и колоритна звучност в „Арменска рапсодия“ и „Киевската порта“ от великия руски композитор-новатор Мусоргски, меко звучността, достъпна и приятна сауната „Една вечер при ансамбъла на Филип Кутев“. Всичко това ни

навежда на мисълта, че колкото и традиционна да е една такава форма на музикална — духов оркестър, тя е способна на една концертна програма, напълно съвременна, модерна и въздействаща, която при всички случаи запълва една огромна психологическа и духовна празнина в нашия град. Ето защо няма място за мисълта, че с това се връщаме назад във времето, когато военните духови оркестри са били единствените институти и огнища за широка музикална култура. Непо-малко, именно на нашия старопроверен град прилича най-много възрожденето и разцветането на една такава културна традиция.

От характера и жанровото разнообразие на програмата можем да се убедим в универсалния характер, в сценичната концепция на маневреност на този вид концерт, пригоден да свири навсякъде и винаги, където е необходимо. Безспорно и днес духовните оркестри са достъпна, демократична форма за музикално въздействие на масите.

Ако трябва да отправим някакви критични бележки, те се отнасят до някои репертоарни несподобки от обективни причини — увертюра „Корелан“ от Бетовен, до някои музикално-ансамблови слабости от незрелостта на извършено младежки оркестър; може би и от някои организационни затруднения или оскъдна материална база като например несполучливите звукови ефекти на камбаните в Мусоргски.

Искам да сподея и мнение за бъдещия облик, характер и залачи на новосъздадения представителен оркестър, като изхождам от втората част на концерта — естрадно-забавната програма. Ако съпоставим постиженията на оркестъра в сериозната музика с изпълненията от втората част, излизат на мисълта и желанието този колектив да остане с единствено предназначение за сериозна концертна дейност, с която ще отвори един широк прозорец към красотата на големата музика, а естрадно-забавният жанр да намери пласмент не на концертния подиум, а при други случаи и поводи.

От сърце пожелавам творческо представяне, артистична младост и енергия на ентусиазираните публични за това забележително дело.

Иван НАЧЕВ

КОЛОНИАЛИЗМЪТ АГОНИЗИРА

ПО СЛУЧАЙ 21 ФЕВРУАРИ — МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН НА БОРБАТА СРЕЩУ КОЛОНИАЛИЗМА И ИМПЕРИАЛИЗМА

Изминаха двадесет години от оня ден в 1948 година, когато конференцията на младежта в Югославия Азия отправи призив към демократичната младеж от цял свят да чествува 21 февруари като международен ден на борбата срещу колониализма.

За тези двадесет години картата на света коренно се измени. От нея изчезнаха имената на много колонии и протекторати. Появиха се повече от 50 нови независими държави. И ако преди половин век колониалните империи бяха нещо естествено и едва ли не „от бога дадено“, днес те са само останки от колониалното господство.

Историята на колониалните империи е дълга и изпъстрена с позорни за човечеството явления. Особено чудовищен е фактът, че „могъществото, индустриалният разцвет и културният напредък на съвременните капиталистически държави са изградени върху труповете на 100 милиона роба-африканци“!

Колониализмът е исторически обречен. Той агонизира. Решаващ фактор за разпадането на позорната колониална система е социалистическата система. Опрени на моралната и материалната подкрепа на социалистическия свят и главно на Съветския съюз, народите се вдигнаха смело на борба против колониалните империи и извоюваха своята свобода и независимост.

Днес може да се каже, че колониализмът се гърчи в предсмъртни конвулсии. Но това не означава, че той няма достатъчно сили, че не е опасен за все още намиращите се под колониално господство народи. Като последна „крепост на колониализма“ се смята южната част на Африка. Тук са: Южноафриканската република, Родезия и португалските колонии — Ангола и Мозамбик, където колониализмът съществува в своята най-закостеняла форма. Колонизаторите и расистите правят всичко възможно, полагат немислими усилия, за да запазят и увековечат своето господство над 25-милионното коренно африканско население. Под натиска на освободителната борба и протестите на световната общественост те бяха принудени да прибегнат до нови методи и средства, да погледнат в очите на господство. Диктаторът Салазар бе заставен да отмени безчовечните закони

на принудителен труд, да даде вид, че предоставя на колониалното население граждански права, даден е достъп до някои нисши длъжности в колониалната администрация на образовани и богати африканци. Някои от тях бяха допуснати и до законодателните съвети на колонията. Но да се види колко илюзорни са тези реформи, достатъчен е следният пример: избирателни права получават само онези, които знаят да четат и пишат на португалски. А 98 на сто от населението на Ангола и Мозамбик е неграмотно.

Интересно е да се отбележи, че през 1900 година колониалните владения са заемали 72.9 милиона квадратни километра от общата площ на света или 54.9 процента! А през 1966 година колониалните владения и територии представляват само 4.4 на сто от площта на света.

Борбата в страните, намиращи се под колониален гнет, не спира. С оръжие в ръка се сражават народите на португалските колонии. Упорито отстояват своите права и народите, намиращи се под властта на расиста „Ян Смит и на Теофил Донгес“.

Обаче старите колониални методи — расовата дискриминация, грубото насилие и откритият грабеж — се оказали непригодни. Те не могат вече да противостоят на напора на революционния процес. Затова колониалистите преминаха към нова форма на господство — неоколониализма, чиято основна цел е да запази възможности да измъкне своите печалби от бившите колонии, след като им е предоставил политическа независимост. Постигането на тази цел е немислимо без разнообразни политически машиниции, които трябва да спомогнат за увеличаване на капиталовложенията в една или друга държава, без възличането им в сферата на международното политическо влияние на империализма.

И така за извоюваните независимости народи борбата преминава в икономическата и социалната област. Реакционните сили се противопоставят на икономическото и социалното освобождаване на народите. Като се опират на местната реакция, империалистите се стремят да тласнат младите независими държави по пътя на капиталистически начин на развитие.

Национално-демократичните движения продължават своя победен ход. Защото няма сила в света, която би могла да върне историята назад. И не е далече денят, когато върху земята няма да има нито една колония, нито един поробен народ.

Р. ЯНОВСКА

Борба Скорпион • Скорпион

ИЗВЕСТНИ СА САМО ДВАМА ФИНАЛИСТИ

Играният през изминалата седмица срещи от турнира по футбол на малки врати, организиран от физкультурното дружество „Етър“, въведе в сериозни борби в таблиците за временното класиране в четирите групи. Въпросите около първите две места във всяка група — излизане на отборите, които ще продължат по-нататъшната борба във финалната фаза — все още не са решени. Засега се знаят само два от финалистите. Това са водачите в трета и в четвърта група — отборите на Завода за радиоприемници и на ДИП „Етър“. Останалите шест финалисти ще бъдат излъчени в следващите няколко срещи, които ще се състоят до края на месеца.

Осемте финалисти ще започнат оспорваната борба за определяне първенца на турнира и за класиране в призовата тройка от 1 март. Те ще играят по системата „всеки срещу всеки“. Кои ще бъдат останалите шест отбора, засега не е известно. Все пак обаче могат да се правят приблизителни прогнози. Да надиктуем впрочем в таблиците за временното класиране на отборите.

Водач в първа група е отборът на „Водооснабдяване и канализация“, който в актив си има 12 точки и се очертала като почти сигурен финалист. За финалисти в тази група претендират още и отборите на Окръжна станция за свободешения — 10 т., на ДПЗ „Балкан“ и на поделението 80740 — и двете отбора с по 8 точки.

Основателна заявка за първо място във втора група дава отборът на ДТК „В. Мавриков“ със своите 12 точки. Другият финалист в тази група ще бъде отборът на ВВВУ „В. Левски“ или на ТПК „Маски“, тъй като и двете отбора са с по 10 т., а следващият ги — отборът на С. Беляковец, има едва 6 точки.

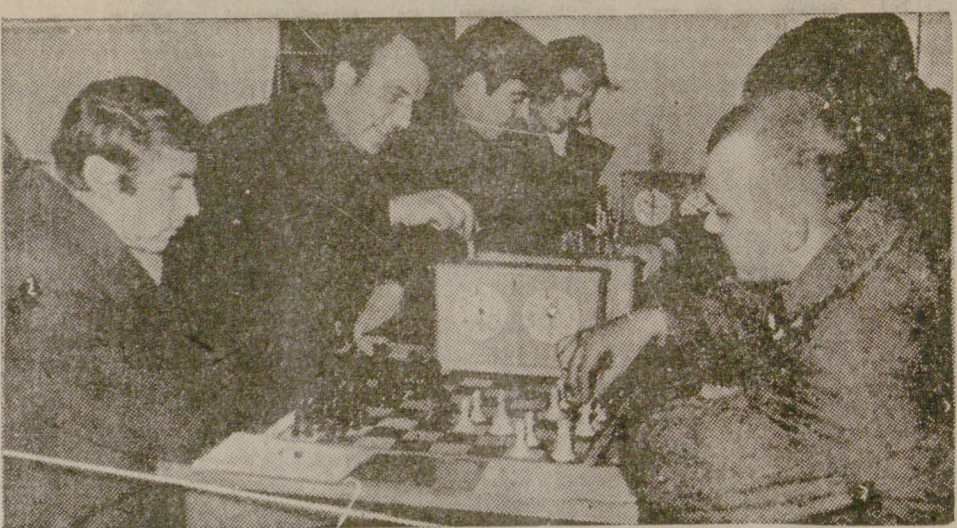
Отборът на Завода за радиоприемници, водач в трета група, е сигурен финалист с 14-те си точки. В тази група не е решен въпросът за второто място, тъй като съставят на поделението 90620 има 11 точки, но с по 9 точки го следват отборите на ВПИ „Брета Кирил и Методий“ и на поделението 9590.

С 14 точки е другият сигурен финалист — отборът на ДИП „Етър“, който заема първо място в четвърта група. По всяка вероятност „компания“ във финалната борба ще му прави отборът на С. Левски, който е на второ място в четвърта група и има актив от 12 точки.

Понечет от двадесет „моржове“, членове на групата за закаляване от Велико Търново, се събраха край басейна на ДТК „Васил Мавриков“. Те демонстрираха поредната си закалителна процедура пред многобройни зрители, сред които б и заместник-председателят на общинския съвет на БСФС Стефан Габровски.

Текст и снимка: Г. ГАНЧЕВ

Градско шахматно първенство

Всеки ден шахматната зала на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново привлича голям брой любители на шахмата, които вече една седмица наблюдават срещите от градското индивидуално първенство по шахмат за мъже. В него участвуват 24 шахматисти, представителни на физкультурни колективи от града. За разлика от досега състоятелите се първенства, градското първенство за пръв път се провежда по „швейцарската“ система.

В първия кръг почти всички кандидати-майстори имаха плащив жребий и леко зарегистрираха по една точка актив. Но в следващите кръгове новата система ги противопоставя един срещу друг: състояха се оспорвани шахматни двубои между почти равностойни съперници, победители от

които излязоха по-задълбочените, по-рутинираните.

След четвъртия кръг начело застана кандидат-майсторът Д. Цветков, който на бр. 4 точки. На второ място във временното класиране е к. м. Г. Пинчев с 3.5 точки. След него, с по 3 т., се нареждат кандидат-майсторите Ив. Панов, Ст. Гунчев, Зл. Кръстев, В. Константинов и първоразредникът Т. Демирев.

Състезанията от първенството продължават.

Ив. Иликов

НА СНИМКАТА: на първа дъска са се съсредоточили Здравко Янчев (вяляво) и курсантът Венелин Константинов.

Снимка: Г. ГАНЧЕВ

КОНТРОЛНИ СРЕЩИ НА „ЕТЪР“

Футболистите от физкультурното дружество „Етър“ се намираят понастоящем в град Кричим, където се подготвят за срещите от пролетния сезон за първенство на Северната „Б“ РГФ. В рамките на своята подготовка те са предвидили да изиграят няколко контролни срещи. Получихме известие, че преди няколко дни отборът е гостувал в Асеновград, където се е срещнал с местния „Асеновец“. Футболистите от Велико Търново са се представили много добре и са излезли победители — 1:0 за „Етър“. Победеният и единствен гол на мача е отбелязал Тодор Маринов.

Тези дни отборът е играл и втората си контролна среща. На стадиона в Кричим „Етър“ се е срещнал с отбора на „Марица“ от Пловдив. Мачът е завършил нерешено — 0:0.

ТЕЛЕВИЗИЯ

Вторник — 20. II.

18.00 — Новини; 18.10 — Детска филми; 18.30 — Курс по английски език — 13 урок; 19.00 — 4 Поздравителен концерт за произведениите — предаване от зала „Универсиада“; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Екран „Младост“; 22.10 — Музикален филм: 22.20 — Новини.

Сряда — 21. II.

18.00 — Новини; 18.10 — За децата: „Първи подигат“; 18.20 — „Писмо“ — телевизионен филм; 18.40 — Героним лети: „1927 година“ — съветски документален филм; 19.40 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Политически коментар; 20.30 — Вардация на тема „Очакване“; 20.40 — „София — Киевска“ — съветски телевизионен филм; 21.00 — „Играят звезди“ — филм-концерт на участниците в Третия международен конкурс за малки оперни певци; 21.30 — „Баллада за войника“ — съветски игрален филм; 22.00 — Новини.

Четвъртък — 22. II.

18.00 — Новини; 18.10 — „Семена в брадлите“; 19.00 — Тържествено събрание и концерт по случай 50-годишнината на Съветската армия; В пазарна: По света и у нас; 21.30 — Игрален филм: „Повест за истинския човек“; Накрая — Новини.